

Wyrok Trybunału (trzecia izba izba) z dnia 1 października 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria – Węgry) – Weltimmo s.r.o./Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

(Sprawa C-230/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Ochrona osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych — Dyrektywa 95/46/WE — Artykuł 4 ust. 1 i art. 28 ust. 1, 3 i 6 — Administrator danych formalnie mający siedzibę na terytorium określonego państwa członkowskiego — Naruszenie prawa do ochrony danych osobowych dotyczące osób fizycznych w innym państwie członkowskim — Ustalenie prawa właściwego oraz właściwego organu nadzorczego — Wykonywanie uprawnień organu nadzorczego — Uprawnienie do nakładania sankcji)

(2015/C 381/06)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Kúria

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Weltimmo s.r.o.

Strona pozwana: Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

Sentencja

- 1) Artykuł 4 ust. 1 lit. a) i art. 28 ust. 1, 3 i 6 dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych należy interpretować w ten sposób, że zezwala on na zastosowanie przepisów prawnych dotyczących ochrony danych osobowych państwa członkowskiego różnego od państwa, w którym zarejestrowany jest administrator tych danych, o ile prowadzi on poprzez stabilne rozwiązanie organizacyjne na terytorium tego państwa członkowskiego faktyczną i rzeczywistą działalność, choćby nawet drobną, w której kontekście dokonuje się rozpatrywanego przetwarzania.

W celu ustalenia, w okolicznościach takich jak te występujące w postępowaniu głównym, czy tak jest, sąd odsyłający może w szczególności wziąć pod uwagę fakt, że, po pierwsze, działalność administratora danych, w której kontekście ma miejsce to przetwarzanie, polega na prowadzeniu stron internetowych z ogłoszeniami o nieruchomościach dotyczących nieruchomości położonych na terytorium tego państwa członkowskiego i zredagowanych w jego języku, a w związku z tym ta działalność jest w głównej mierze, a nawet w całości nakierowana na to państwo członkowskie, i po drugie, że wspomniany administrator danych ma w tym państwie członkowskim przedstawiciela odpowiedzialnego za ściąganie należności powstałych w wyniku tej działalności oraz za reprezentowanie go w postępowaniu administracyjnym i sądowym dotyczącym omawianych danych.

Kwestia przynależności państwowej osób, których dotyczy to przetwarzanie danych, nie ma natomiast znaczenia.

- 2) W sytuacji gdyby organ nadzorczy państwa członkowskiego, do którego skierowano skargi na podstawie art. 28 ust. 4 dyrektywy 95/46, doszedł do wniosku, że do przetwarzania określonych danych osobowych nie jest właściwe prawo tego państwa członkowskiego, lecz prawo innego państwa członkowskiego, art. 28 ust. 1, 3 i 6 dyrektywy 95/46 należy interpretować w ten sposób, że ten organ nadzorczy może wykonywać skuteczne uprawnienia interwencyjne powierzone mu zgodnie z art. 28 ust. 3 tej dyrektywy wyłącznie na terytorium państwa członkowskiego, któremu podlega. Nie może on więc nałożyć sankcji na podstawie prawa tego państwa członkowskiego na administratora danych, który nie prowadzi działalności gospodarczej na jego terytorium, tylko powinien, na podstawie art. 28 ust. 6 tej dyrektywy, wystąpić o podjęcie działań do organu nadzorczego podległego państwu członkowskiemu, którego prawo jest właściwe.

- 3) Dyrektywę 95/46 należy interpretować w ten sposób, iż zakres pojęcia „adatfeldolgozás” (czynności techniczne w zakresie przetwarzania danych), użytego w węgierskiej wersji językowej tej dyrektywy, w szczególności w jej art. 4 ust. 1 lit. a) i art. 28 ust. 6, należy uznać za identyczny jak terminu „adatkezelés” (przetwarzanie danych).

⁽¹⁾ Dz.U. C 245 z 28.7.2014.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 29 września 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny – Polska) – Gmina Wrocław/Minister Finansów

(Sprawa C-276/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Podatek od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 9 ust. 1 — Artykuł 13 ust. 1 — Podatnicy — Interpretacja określenia „samodzielnie” — Podmiot gminny — Działalność gospodarcza prowadzona przez gminną jednostkę organizacyjną w charakterze innym niż jako organ władzy publicznej — Możliwość uznania takiej jednostki za „podatnika” w rozumieniu przepisów dyrektywy 2006/112 — Artykuł 4 ust. 2 TUE i art. 5 ust. 3 TUE)

(2015/C 381/07)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Gmina Wrocław

Strona pozwana: Minister Finansów

Sentencja

Artykuł 9 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że podmioty prawa publicznego, takie jak gminne jednostki budżetowe będące przedmiotem postępowania głównego, nie mogą być uznane za podatników podatku od wartości dodanej, ponieważ nie spełniają kryterium samodzielności przewidzianego w tym przepisie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 303 z 8.9.2014.